

ПОЗДРАВНА РЕЧ ПРЕДСЕДНИКА ДРУШТВА ЗА АНТИЧКЕ СТУДИЈЕ СРБИЈЕ

У име Друштва за античке студије Србије поздрављам госте и све учеснике II Научног скупа класичних филолога, археолога и историчара старог века Југославије и желим им плодан и делотворан рад.

Нема никакве сумње да ће нам саопштења — резултати истраживачких напора наших колега — пружити много духовног задобољства и нових подстицаја и да ће нас обогатити новим знањима и виђењима.

На другој страни, међутим, сведоци смо једног парадоксалног али нажалост стварног стања — да наука о антици сваким даном све више и снажније осветљава и наше и европске почетке, пружа нам све дубља и поузданија знања о садашњости и о нама самим а, истовремено, излази да је све мање потребна савременом човеку, судећи по њеној заступљености по школама и факултетима.

Ми знамо да му је управо данас итекако потребна не само због тога што она трезба да развија ону најважнију особину коју су Грци назвали *anthrōpōtēs*, Латини *humanitas* а ми *човештво*, већ и због многих других поменутих, готово практичних разлога.

Остаје, дакле, наш свагдашњи задатак да и овога пута, као и много пута пре, без умора и посусталости, укажемо на потребу и значај изучавања антике и класичних језика по школама и факултетима и да, тиме, испунимо свој задатак.

Зато, поздрављајући овај Скуп у име Друштва за античке студије Србије желим да изразим живу наду да ће наша настојања у очувању и даљем развоју наших наука уродити плодом.

Љиљана Црејчајц, Београд.

ПОЗДРАВНИ ГОВОР ПРЕДСТАВНИКА ДРУШТВА ЗА АНТИЧКЕ СТУДИЈЕ СР МАКЕДОНИЈЕ

Колешки и колеги, почитувани гости,

Во отсуство на нашиот претседател, кој е тргнат од Скопје, но нешто малу касни, дозволете ми, од името на Друштвото за антички студии на СР Македонија да го поздравам со неколку збора Вториот југословенски научен собир „*Antiquitas ac tempora nostra*“ и да му пожелам успешна и плодотворна работа.

Го користам случајов да го известам овој собир дека во последниве две-три години ние можевме од личен опит длабоко да се увериме во една одамна позната вистина, а имено: *каква љома сила ирејсџавува здружувањето и единсџвото*.